

ת"פ 51434/02 - אנדרי דוברובין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51434-02 מדינת ישראל נ' דוברובין(עוצר) ואח'
תיק חיזוני: 70539/2016

לפני כבוד השופטת מעין בן ארי
ה המבקש אנדרי דוברובין
עו"כ עו"ד שקלאר
נגד מדינת ישראל
המשיבה ע"כ עו"ד דורון

החלטה

לפני בקשה בהתאם לפקודת בזין בית משפט לכפות את המשיבה או נציגה בקנס או במאסר, על מנת שתקיים צו להשבת תפוסים שניtin במסגרת גזר הדין בעניינו של המבקש.

העובדות הضرיקות לעניין:

1. נגד המבקש (נאשם 1) ונואשת 2 אשתו, אזרח אוקראינה, הוגש כתוב אישום המיחס להם ריבוי אישומים של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר מרמה ועבירות נוספות. בהתאם לעובדות, החל ממועד כניסה הארץ ועד למועד מעצרם, צרבו הנואשים על גבי כרטיסי חיוב של אנשים תמיימים את שמם, ורכשו באופן זה, במרמה, רכוש בשווי רב.

2. ביום 16/4/2016, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמות עונשיות ביחס למבקש ולנאשת 2, שככללו השתת עונשי מאסר, כל אחד בהתאם לחלקו בכתב האישום המתוקן. בנוסף, הודיע המבקש כי הוא מותר על פרטיים שנתפסו במסגרת אישום 13 אשר נמחק מכתב האישום.

3. ביום 16/6/2016, בהתאם להסכמות, נדון המבקש לעונש של 16 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו ומאסר למשך 8 חודשים שה המבקש לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה בה הורשע.

4. בנוסף, בהתאם לפרטי ההסכמות, לפחות המבקש מותר על פרטיים שנתפסו בקשר לאיוזם 13, נקבע בגזר הדין כדלקמן: "ניתן צו כללי למווצאים. אשר לתפוסים נשוא אישום 13, הנואשם מותר על חזקה בהם והם יושבו לבעליהם. אשר ליתר התפוסים לרבות כל מה שנתפס מיידי הנואשם כולל כספים, יושבו לנואשם באמצעות בא כוחו, עו"ד שקלאר" (סעיף 4 בגזר הדין).

5. להשלמת התמונה, יzion כי על נאשمت 2, הוטל עונש של 6 חודשים מאסר בפועל, וכן 8 חודשים מאסר על תנאי. בוגזר הדיון בעניינה ניתנה הוראה כללית בדבר הטיפול במקריםים.

6. בחלוף מספר חודשים מיום מתן גזר הדיון, הושבו לידי המבוקש רק חלק מהתפוסים, כאשר המשיבה סירבה להסביר פרטיים נוספים, ומכאן הבקשה שלפני.

התפוסים בתיק וטענות הצדדים:

7. ראשית, ועל מנת להכריע בבקשתה, יש לעורר הבחנה בין סוגי התפוסים שננתפסו בפרשה. מה מבוקש נתפסו בעת מעצרו כסף ורכוש אישי, אשר הושבו לו בהתאם להסכמות בין הצדדים. בנוסף, בשים לב לכך שה מבוקש ויתר על רכוש שננתפס בגין אישום 13 שנמחק, הושב רכוש זה לבתו החוקי. גם לנאשמת הוחזר ציוד אישי וכיסף שננתפס ממנה.

8. באשר לתפוסיםמושא הבקשה שלפני, מדובר ב- 22 פרטיים (מסומנים בעיגול על גבי טבלת מוצגים ב/1) שמהותם מוצרי ביגוד, הנעלה, אביזרים, חלקי מחשב וטלפונים. רכוש זה נתפס מהנאשימים, ולמעט מחשב אחד הקשור באישום 12 (פרט 31 בטבלה) לא מדובר ברכוש אשר מופיע בכתב האישום. רכוש זה, אף לא הושב לבתו בשל כך כי המשיבה טרם התחקתה אחר בעליים אלה (להלן - **התפוסים שבמחלוקת**). בהתאם להצהרת המאשימה, התפוסים שבמחלוקת אינם חלק מהתפוסים שאוזכרו באישום 13 שנמחק ואף אינם חלק מהרכוש המוזכר בכתב האישום המקורי או המתוקן.

9. ב"כ המבוקש טוען כי במסגרת גזר הדיון, ולאור ההסכמות בין הצדדים ו郿ורשת להשבת כל התפוסים למעט אלה עליהם ויתר המבוקש (נושא אישום 13), וכי אין מקום לפרשנות נוספת על האמור בוגזר הדיון. לפיכך, הוא דורש את השבת התפוסים שבמחלוקת לחזקת המבוקש, תוך הטלת סנקציה על המאשימה שלא פעלה מידית בהתאם להחלטה שיפוטית.

10. ב"כ המשיבה טועה כי לאחר שנבדק הרכוש הנוסף נשוא התפוסים שבמחלוקת, ומשהובר כי מקורים של יתר הפריטים בהונאה, בשים לב לכך שחלקם אף נשוא תgioות מחיר, ובחלקו כולל בגדי נשים, הרי שההעברה רכוש זה לידי המבוקש, יש בה כדי ליצור עיוות משפט, כל זאת בגין שאת כאשר המבוקש ויתר על כל הרכוש במסגרת חוקיתו במשפטה מיום 16/2/18. לטענת ב"כ המשיבה, התפוסים שבמחלוקת מעלים לכל היפות חד לקיום עבירה של החזקת נכס שיש עליו חד כו גנוב, ולפיכך, אין מקום להעירים לידי המבוקש.

ההכרעה:

11. אמנם, בוגזר הדיון נקבע כי כל התפוסים למעט אלה עליהם ויתר המבוקש הקשורים באישום 13, יושבו לחזקתו, אולם לא ניתן להתעלם כלל ועיקר מהעובדיה כי התפוסים שבמחלוקת אינם בכללים בכתב האישום, ולגביהם לא ניתנה התייחסות מפורשת של הצדדים במסגרת ההסכמות שגובשו. מעבר לאמור,

המשיבה אוחזת בתפосים אלה, משלא הובר מי עליהם ולאחר שהמבקש עצמו ויתר עליהם בחקירתו במשטרה, נזכר לעיל.

12. לאור האמור, ובהתחשב בטענת המשיבה לפיה ישן ראיות לכך שהמבקש החזיק למשה ברשות שיש לגביו חשד סביר כי הוא גנוב, תודיעו המאשימה תוך 60 ימים אם בכוננותה הגיע נגד המבקש כתוב אישום בגין האמור, שאחרת אין בסיס משפטי להחזקת התפосים שבמחלוקת בחזקת המשיבה, ויש להחזירם לגורם שאצלו נתפסו.

כל שיגש כתוב אישום, הכלל את התפосים שבמחלוקת, יהיו אלה נתונים להכרעת המותב אשר ישב בדיון.

13. לאור הקביעות האמורות, הרי אני סבורה כי התמלאו התנאים לתחולתה של פקודת בזין בית משפט. די בכר כי המבקש עצמו ויתר על חלק מהרכוש שנhaftס בחקירתו במשטרה, ובהמשך, במסגרת ההסתמאות בין הצדדים, וכן בשים לב לכך שלגביו חלק מהרכוש סבורה המשיבה כי הוא קשור ביצוע עבירה נוספת, וינה אפשרות כי יוגש לגביו כתוב אישום, על מנת לקבוע שאין מדובר בבזין בית המשפט על דרך של התעלמות מהוראה שיפוטית ברורה על פניה. במצב דברים זה, נראה כי בצדק פעולה המשיבה מנמנעה להחזיר את התפосים שבמחלוקת לידי המבקש ופנתה לבית המשפט לקבלת הבחרות.

14. הבקשה נדחתה. על המאשימה לפעול בהתאם לאמור בסעיף 12 בהחלטה.

15. המזיכירות תсрочק את המסמך במ/1 לתיק האלקטרוני.

המזיכירות תשלח העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ז בטבת תשע"ז, 24 ינואר 2017, בהעדך
הצדדים.